

Συμπληρώνοντας το... «παζλ» της σχολικής θρησκευτικής αγωγής: η συμμετοχή του μαθητικού πληθυσμού της Ελλάδος στην τελετουργική, μυστηριακή κι ευχαριστιακή ζωή της επικρατούσας θρησκείας

Η προκείμενη διατριβή άπτεται του συνόλου των πρακτικών εκείνων που λειτουργούν δορυφορικά του μαθήματος των Θρησκευτικών στην παροχή σχολικής θρησκευτικής αγωγής. Ειδικότερα, εξετάζονται η προσευχή, ο εκκλησιασμός, οι εθνικές και θρησκευτικές σχολικές εκδηλώσεις κ.ά. υπό το πρίσμα της αξιακής τους σημασίας και των προϋποθέσεων βελτίωσής τους, καθώς και της δέουσας προσαρμογής τους ένεκα της αυξητικά πολυπολιτισμικής μαθητικής κοινωνίας. Σημαντικός, επίσης, χρόνος και χώρος αφιερώνεται στην ενδεικτική κι αδρομερή προσέγγιση της πολιτικής κι άλλων ευρωπαϊκών χωρών έναντι των προειρημένων πρακτικών. Προς μια σαφέστερη εικόνα του τοπίου αναλύονται και οι καταλυτικότεροι συνδιαμορφωτές των θρησκευτικών για τα παιδιά ταυτοτήτων: το οικογενειακό περιβάλλον με τη γαλούχηση που εφαρμόζει και η εκκλησία με τις σχέσεις, αφενός, που διατηρεί με το ελληνικό κράτος και με τη συμβολή της, αφετέρου, στον χώρο των γραμμάτων, τόσο σε εθνικό όσο και σε οικουμενικό επίπεδο. Ακολουθώς, καταγράφονται τα στάδια θρησκευτικής ανάπτυξης του ατόμου από τη βρεφική έως την εφηβική ηλικία κι αναζητούνται στοιχεία στα σχολικά βιβλία -πλην αυτών του θρησκευτικού μαθήματος- που χρωματίζουν θρησκευτικά τη διδακτική διαδικασία. Από τη συνολική μελέτη δεν εξαιρείται η ιστορική πλευρά των πραγμάτων, στην οποία, μεταξύ άλλων, παρατίθενται αποσπάσματα αναφοράς των ανωτέρω πρακτικών από παλαιά αναγνωστικά και φωταγωγείται η περιρρέουσα θρησκευτική ατμόσφαιρα στις εκπαιδευτικές δομές της αρχαίας Ελλάδας. Καταληκτικά, η εργασία περατώνεται με την εμπειρική διάσταση αυτής, όπου ιχνηλατούνται κι ερμηνεύονται οι απόψεις και οι ενέργειες εκπαιδευτικών δημόσιων δημοτικών σχολείων των νομών Άρτας και Σερρών πάνω στην προσευχή, τον εκκλησιασμό και τις εθνικές και θρησκευτικές σχολικές εκδηλώσεις σε σχέση με τον βαθμό διαπολιτισμικής ετοιμότητάς τους.